



"En sag, der skal lære mennesker at finde sig i alting,
må ikke have spektakler selv."

Kære NN!

Gennem en årrække har der fra nogle af undervisningsgruppens medlemmer været stærk modvilje mod rådets beslutninger. I alle disse år har vi håbet på, at det var indledningsvanskeligheder, som ville falde på plads efterhånden.

Jeres sidste "åbne breve" viser desværre, at det ikke blev tilfældet. Nu er det ikke de forskellige meninger, der er problemet. Det er ikke længere blot et spørgsmål, om I eller rådet har ret i de forskellige synspunkter vedrørende Instituttets kurs. Problemet er derimod de aktioner, I iværksætter for at mobilisere andre mod rådet og dermed mod Instituttet, dvs. aktiviteter, som skaber splid blandt interesserede.

Efter mange overvejelser er vi kommet til det resultat, at det er nødvendigt at bringe sådanne forhold til ophør, i hvert fald inden for Instituttets egne rammer. Det skal ikke ske af hensyn til rådet, men fordi det er nødvendigt af hensyn til Instituttets atmosfære.

I de åbne breve er rådet mere eller mindre åbenlyst beskyldt for at være autoritært, uansvarligt, for at lyve og "stjæle" Sagens midler til Instituttet, at anvende analyserne og Martinus udsagn på rådsmøderne efter eget forgodtbefindende, at manipulere med kosmologien og den kommende "struktur for medarbejderskab", at sløse med Sagens midler, at sløse med menneskers hengivenhed, næstekærlighed og forskertrang.

Det er grove beskyldninger og mistænkeliggørelser, som I forsøger at tage brodden af ved samtidig at skrive, at I ikke har noget imod de enkelte rådsmedlemmer, men at I udelukkende gør det for at belære rådet om rigtigheden i jeres synspunkter, da I mener, I har stor analyseringsevne og stor viden om analyserne.



Men netop her er der grund til at passe på! Et er den teoretiske viden om analyserne, noget andet er at praktisere dem. Det altafgørende er at efterleve kosmologiens grundprincipper. Det er uværdigt og meningsløst at diskutere, hvem der ved mest om analyserne. Det vil uvægerlig vise sig i væremåden og tolerancen. Og vi længes sikkert allesammen efter den lyse og venlige atmosfære på og omkring Instituttet, som skal være det stabile grundlag for arbejdet med kosmologien.

I denne forbindelse henvises til Martinus analyse og beskrivelse af A- og B-kritikere (Kosmos 1982 nr. 1-4).

Vi mener ikke, vi er ufejlbarlige, eller at vi kun træffer ufejlbarlige beslutninger, og det var da heller ikke Martinus opfattelse, at det ville blive sådan.

Men det må nødvendigvis være således, at det til enhver tid siddende råds beslutninger og indholdet i strukturen er retninggivende for Instituttets vej. Til enhver tid vil Instituttet repræsentere et bestemt sæt regler, for at man kan deltage i arbejdet og samarbejdet. Man skal kun deltage i den udstrækning, man selv har lyst til det og befinder sig godt ved det.

Uanset, om man er enig eller uenig i rådets beslutninger, skabes freden og harmonien ved, at alle afstår fra enhver form for såvel angreb som forsvar.

I opfatter dette som diktatur, men det er det i virkeligheden ikke. Her er der tale om den samarbejdsform, Martinus i strukturen har givet udtryk for må gælde, når freden skal eksistere. Diktatur bliver det først, hvis man er tvunget til at arbejde under forhold, man ikke kan acceptere. For medarbejderskab ved Instituttet gælder det, at man frit kan forlade dette arbejde, når man ikke længere føler lyst, glæde eller inspiration til at fortsætte. Det gælder for os alle uden undtagelse.

Det må klart tilkendegives, at man i allerhøjeste grad også kan virke til gavn for Sagen uden at være lærerkraft på Martinus Center. Er man utilfreds, skuffet eller bitter, kan man frit etablere sit eget undervisningscenter på det sted og med de samarbejdsformer, man ønsker. Et medarbejderskab inden for Instituttets rammer må og skal være en helt frivillig sag.



Sagt med Martinus egne ord:

"Er man misfornøjet, og har man kritik, så er man ikke i kontakt med Sagen. Så er man i konflikt med den." (Rådsmøde sept. 1974).

"En Sag, der skal lære mennesker at finde sig i alting, må ikke have spektakler selv." (Rådsmøde okt. 1980).

Ellers bliver Sagen direkte utroværdig. Og det kan næppe være jeres ønske.

Har I virkelig tænkt over, at I med jeres mishagstilkendegivelser og forsøg på at mistænkeliggøre rådet og dermed Institut-tet, handler på en måde, som skader Sagen? Den disharmoni og utilfredshed, I har givet udtryk for, skaber splittelse. Det vil give interesserede et helt fejlagtigt indtryk af, hvad analyserne egentlig står for, og det kan dermed forhindre nogle mennesker i at finde det ståsted, de har behov for.

Kære venner, det er nu på tide, at der skabes den ro og fred om Martinus arbejde, som analyserne inspirerer til. Det kræver af os alle, at vi først og fremmest bestræber os på at være Forsy-nets redskaber i hensyntagen og kærlighed til hinanden. I samme grad som vi forstår det, vil arbejdet lykkes og blive den glæde og inspiration, som skaber en lys og positiv atmosfære.

Med kærlig hilsen

Grethe Brinkhard Tage Edeling

Aage Hvolby Willy Kuijper Henning Laug Ib Schleicher

P.S. Hvert enkelt rådsmedlem drøfter gerne Instituttets anlig-gender med enhver seriøst interesseret.

Vi ser gerne, at dette brev kopieres til de interesserede der på den ene eller anden måde har været inddraget i de her be-handlede spørgsmål.